

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG:

Grómon- és Zrinyi-uteza sarkán, I-ső emelet.
hova minden a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.
Kéziratok nem adának vissza.

Felolvas szerkesztő:
Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly könyvnyomdája Zomborban,
hova az előfizetések és minden a lap anyagi részét illető közlemények intézendők
és ezek díjai fizetendők. — Hirdetések előre fizetendők.

Előfizetési árak: — Folyó évre 8 ft. — Félévre 4 ft. — Negyedévre 2 ft.
Néptanfolyam egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. — Negyedévre 1 ft. — Bányás száma ára 10 kr.

Megjelenik hetenként kétszer:

Zombor, vasárnap és esztendőnkön.

Az év első napjain.

Sokan vannak, a kik azt mondják, hogy az elmúlt év boldog évek egyike volt, mert a világ, főleg a van-Európa békeje megszüntetett.

De meddig?

Ki lenne képes nekünk arra a kérdésre megfelelni, — hogy az európai béke szilárd-e? senki. Olyan böles ez szavában nem szűnt meg, a ki valamit publice azt mondhatná: hogy az európai béke szilárd! mert nem az! mert az alakulózt elemek csak várják az alkalmat, hogy a hamu alá rejtőzött parázs lobbot vethessen, és megsemmisítse azt, mit a rossz politikások kaján ostobasága teremtet.

A munkás kenyér után, a földművelő föld után és a művelt osztály szabadság után vágyik. Egyik kérdés sem lett alaposan elintézve, — csak elodázva. És ez a baj.

Olasz és Oláhországban az agrár kérdés megoldásra vár; és ha mi előbb becsületes és kielégítő uton el nem intéztetik: erőszakkal fogják kivívni.

Ausztriában, Német és Angolországban a munkás a tőkével szemben folytatja az aknaharcot és várja, hogy kérdése igazságosan megoldassák; mert ha nem: ő maga fogja a gordiusi esemőt kettévágni. És úgy látszik, hogy a tüke nem hajlandó a munkás követelését kielégíteni.

A művelt osztály szabadságot — és pedig — teljes és önzetlen hazai szellemben fejlesztendő szabadságot óhajt. Fájdalom, hogy a kormányférfiak, — legyenek azok bár nemzetiek — mindnyájan azon törekcsenek, hogy a hatalom despotizmussá váljék, mert így övék a hatalom és a népe a szenvedés. Szóval, a mult esztendő nem javított, de rontott, mert sikerült a szabadságot elfojtani, hogy annál nagyobb mérvben kitörjön az elégedetlenség lángja.

Sokan vannak, a kik azt hiszik, hogy a német császár zarándoklatja megteremtették a világ- de leginkább az európai békét, holott az általános felfegyverkezítés által megteremtették az általános elszegényedést; a

me nyíban minden munkaerőt fogyer alá vontak; a vagyont pedig azok fenntartására és teménytelen gyilkoló fogyerok megszeresére nyitotték el.

A felhozottakból tehát beláthatjuk, hogy az elmúlt év a legboldogtalanabb évek egyike volt.

Küönösen boldogtalan volt szegény magyar házakra; mert az elmúlt évek ismert 25. §-a ket. — esőleg három évre német katonává tette a magyar művelt ifjúságot, hogy ezáltal kiverhesse a magyar ifjúság szívéből hona szabadsága iránt táplált szeretetét.

De legnagyobb csapást mérte a mult esztendő a magyarok régen óhajtott teljes szabadságára akkor, a midőn a szeretett és minden szabadságra vágyó ember által imádott trónörökösök tőlünk a kérelhetlen halál által elragadtatta és e hont imádott bálványától és a szabadság leendett feikent királyától megfosztotta.

Mi úgy hisszük, hogy a magyarok történelmében az elmúlt év lesz a legszomorubbak egyike; tehát az elmúlt évet nekünk nem mint jót és boldogot, hanem mint legrosszabbat, és ránkneve, mint a legszomorubbat csak megsiratni lehet okunk.

Cajus.

A m. kir. póstatakarékpénztár 1888. évi működése.

(Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter jelentéséből.)

(Vége.)

De ha csak az egészen esekélyi, a 10 frtig terjedő betéteket szemléljük is, arra a tapasztalásra jutunk, hogy azok évről évre szaporodnak, mert a hivatalos statisztika szerint azok 1884-ben az összes betéteknek 10,42%-át tették, 1885-ben 10,93%-át, 1886-ban 11,30 %-át, 1887-ben pedig már elérik a 11,75%-ot.

Ez adatokból kitűnik, mikép a póstatakarékpénztár egyrészt a többi intézetek mellett teljesen betölti ama szerepét, hogy túnyomán az apró tőkéket vonzza magához, mert a 10 frtig terjedő betétek az állami intézmény az összes betétek 72,4%-át adják, míg a többi hitelintézeteknél 1887-ben ez arány a főt kimutatott 11,75%-ra rögött, másrészt azonban még ebbeli szerepe betöltésében sem von el a közönséges takarékpénztárak

üzletétől semmit, mert mint láttuk, ezeknek kis betétei nemcsak nem esznek, hanem ellenkezőleg emelkedő irányzatot mutatnak.

A póstatakarékpénztár értékpapír üzletágában 1888. évben is némi lendület mutatkozik s ez üzletág gyarapodása abban az arányban remélhető, a melyben fokozódni fog közönségünk gazdasági műveltsége és érzelke az értékpapírok jelentősége iránt.

Értékpapírok vásárlása iránti kérvény beérkezett, 1888. évben 418, 1887-ben 366, 1886. évben 308.

Ezek alapján vásároltatott: 1888. évben 401,205 ft 1887-ben 313,250 ft, 1886-ban 261,800 ft névértékű értékpapír.

Járadékkönyvecske kiállított az év folyamában összesen 73 drb., végleg kiengedett 45 drb., fennmaradt 38 drb., 1887. év végével fennállott 123 drb., összesen forgalomban volt tehát 1888. év végével 156 darab.

A betétek gyümölcsösztetésére a póstatakarékpénztár 1888. évben is kizárólag 5%-os papírjáradékot vásárolt, még pedig

1888. évben	805,600 ft
1887. évben vásároltatott	832,300 "
1886-ban pedig	1,477,300 "

összesen tehát: 3.115,200 ft.

Az 1888. évi vásárlások 87 frt 98 kr. átlagos árfolyamon történtek és a fenti 3.115,200 ft összes papírjáradék 91 frt 12 kr-ba került, mely árfolyam mellett az intézetnek 5,48%-nyi kamatozást nyújtott.

A vesztőség és nyereség számla szerint a póstatakarékpénztár összes kiadásai: 199,331 frt 20 kr jövedelméig pedig

139,014 "	59 "	tettek
a kezelési hiány ennélfogva	50,316 frt	61 kr,

mely az 1885. évi IX. t. cz. 6. §-sa értelmében a póta-forgalmi pénzből előlegként fedeztetett.

1887. évben a hiány 56,944 frt 66 kr. volt; az 1888. évi tehát 6, 628 frt 5 krral, vagyis 116%-kal kisebb.

A fenti 188,331 frt 20 kr. összes kiadásban e 83,036 frt 20 kr. kamat is befoglaltván, ennek levonása után a tulajdonképeni kezelési költség 106,294 frt 94 k-ban jelentkezik.

Mintthogy az idézett törvényozikk 6. §-a szerint az intézet saját jövedelméből első sorban a betétek után fizetendő kamatok fedezendőek, a 138,014 frt 59 kr. jövedelemből a 83,036 frt 26 kr. kamatozást levonása után 55,978 frt 33 kr. volt a fenti 106,294 frt 94

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Szilveszter-estély.

„Hegedim! Nem. Bög, mit szikrázó szemmel
Lát csillagos égen nyakontútt ember:
Zengi nékem ez estről, legvastagabb húrón,
S hangod a szivembe, a vesébe fúrjon.“

Igy sőhajtottam föl, — Hány János bátyánk szavait idézve, — midőn láttam a sok boldogtalan haladót itt nem létét. Megjegyzem, hogy a „zombori kaszinó egyleti dalárda“ által tartott dal- és táncestélyről van szó, mert hagyományos szokásához képest az idén is megünneplte Szilveszter estjét.

Eddig is mindig a legsikerültebb mulatságok közé sorozták ez estét, de az idei még jóval fölmulta az előzőt. Soha ilyen szépségű és így disztignált közönség nem volt a kaszinó termeiben. A ki itt volt, az édes emlékekkel telt szívről ment haza, s bizonyára voltak, a kik sajnálták, hogy Szilveszter-estj nem három napig tartott. A ki még bármi okból nem jött el, öltönszűrésuhát és sírassa; mert így kedélyes és minden tekintetben fényes mulatságot nem egyhámar pipálunk megint.

A műsor egészen megválasztott 6 pontból állott, s igazán felsőleges élvezetet nyújtott.

Első száma Huber K. „Fohász“-a volt, harmonium és zongora kísérettel, a férfiak által, szépen, nagy precizitással előadva. A kart Bergmann A. ur. főgimnáziumi tanár, dirigálta sziveségből.

A második szám Siebel dala, Gounod „Faust“ című dalművéből. Éneklé Szabácsy Anna k. a. budapesti m. k. zene és színiakadémia tehetséges növendéke. Hatalmas tapsvihar jutalmazta sziveségből közreműködő vendégünk énekét, úgy hogy meg kellett újráznia.

Ezután következett a kar által előadott „Bordal“ Metzger-

től. Egy pár apró incidens daczára sikerült. Zongora és üvegharang kíséret mellett adatott elő.

Et nunc venio ad fortissimum! A negyedik szám „Rózsika tánclelkéje“, előadva Lovich Aranka k. a. és Staudacher J. úr által. Az aranyos Rózsika oly megnyerő kedvességgel adta szerepét, hogy nem csak én, hanem sokan irigyelték kivülem Ügri táncmestert tanítványáért.

Az ötödik szám Mihályi Ernő ur betegsége miatt meg lett változtatva. Szentirmay E. dalai helyett, Komlós A., Kiss P. és Bieber Gy. urak triójában gyönyörködtünk.

A hatodik szám a maga nemében páratlan állat négyes előadása volt, egy majom zongora-játéka mellett. A kaszinói dalárda nem kimélve költségét és fáradságot, óriási áldozatok árán szerezte meg vendégeink ez élvezetet, messze földről hozatta a quartettet.

No de a sikerrel még is lehetett elégedve mindenki. A négyes állatai oly szívrhez szólón miakultak, ugattak, kodácsoltak és rögöttek, hogy sokan könnyeztek a nagy — nevetéstől.

Impressáriójuk ékes szavakban mutatta be társulatát és sok tapost és éljent kapott jutalmul.

A hangverseny után nemskora Sándor bácsiké kezdtek a talp alá valót szolgáltatni, még pedig rég nem látott buzgalommal!

A négyeseket 36—38 pár táncolta.

A tombola elmésen megválogatott nyereségei nem kis derűtséget keltettek, különösen egy Kupuzsinán készült remekmű, — egy gyermekhiuta (bölcső), mit véletlenül egy nőlen ur ember volt szerencsés megnyerni! Nagy habota közt vette át nyere-ményét, s odaszólt egy ismerőséhez: „Czelázis akar ez lenni?“ Lehet, hogy szerették is volna megfellesíteni.

De ez még mind blikri a super csárdáshoz képest! No ilyet még igazán nem sokat láttam. Egy álló óráig jártak! Akárhány pár elejétől végig! — hogy nem tudtam: a tánczosokat csodáljam-e

— vagy a cigányokat — fáradhatlanságukért. — De mint mindennek a nap alatt, ennek is vége lett a csillárók alatt.

Az ifjúság (felesleges hozzátennem az „arany“ jelzőt) kitűnően viselte magát: — s ennek köszönhető, hogy csak a mamák és gardedameok unszolására ment szét hajnalban a diszes társaság.

A sok bájos asszony és léány annyira megigézték, hogy szinte alig tudtam a névsort összeállítani. Ha tehát valaki véletlenül kimaradt, esedezem, bocsásson meg, — hisz tudjuk, tévedni emberi dolog — no, meg nem is csuda, ha az ember ily influen-zás fejlel kifeled valakit.

A névsor tehát itt következik: Butter-Walter Antalné, Denk Emilné, Falcione Lőrinczné, Frei Imréné, Heindlhofer Róbertné, Gromilovicsné, Heinz Kálmánné, ifj. Husveth Istvánné, Klemm Jusztinné, Kockár Zsigmondné, Mihelzsné dr. Millassevic Sándorné, dr. Molnár Gyuláné, dr. Molnár I. Lajosné, Pelikáné, Popovics Sebőné, Reich Jánosné, S. Saly Antalné, Sauerborn Károlyné, Schmauz Endréné, Schneiderbauerne, Staudacher Józsefné, Sterteczky Aladréné, Sztrilich Zsigmondné, ifj. Veszelszky Péterné, Zsuffa Vinczéné.

A leányok közül ott voltak:

Császár Stefánia, Falcione Józsa és Mariska, Frey Fanny, Gül Irma, Gromilovics Mariska, Heindlhofer Eteleka, Jung Karolin, Klemm Rózsika, Korniss Ilonka, Lovich Aranka, Oláh Ida, Malberg Henriette, Parsetich Ilona és Eteleka, Pelikán nővérek, Reichl Adèle, Sándor Erzsike, Schneiderbauer Elza, Szabácsy nővérek, Walter Aranka, Veszelszky Aranka és Ida, Zsuffa Paula.

Miután pedig így nagyjából beszámoltam volna a minden tekintetben sikerült estély lefolyásáról, boldog új évet kívánok a szives olvasónak, s a mielőbbi viszontlátás reményében, azon örvendetes hírrel ajánlom magam, hogy a fentebb említett influen-zsa nem is influenza volt, hanem egy gyenge katzenjammer.“

Satelles.

lányi kezelési költségekre fordítható ezeknek tehát 52,7%-a, 1887. évben pedig csak 41,2%-a került ki az intézet jövedelméből.

Végül a miniszter kijelenti, hogy szándéka folytatni a külső szolgálat kiterjesztését oly annyira, hogy az országnak lehetőleg valamennyi számottevő postahivatala egyszersmind a takarékoság ügyének szolgáljon. Ebbeli törekvésemben — ugyonnd — számítok a társadalom különféle tényezőinek, főleg a sajtóknak, a lelkes, tanító karnak ezen közintézet iránt mindig tanúsított támogatására, mely bizonyára a jövőben is elfogja mozdítani azt, hogy a postatakarékpénztári intézmény közérdekű céljának és feladatának megfelelően.

Érdekes e helyen rámutatni azon tényre, hogy a hivatalos adatok szerint hitelintézeteinknél a kisebb betétek az utóbbi évek alatt erősebben szaporodtak, mint a nagyobb betétek s míg az 500 forintnál kisebb összeget takarékbetéti könyvek száma 1884-től 1887-ik 11,79%-kal szaporodott az 500 forintnál nagyobb összegekről szóló könyvek szaporodása csak 9,42%-ot tett s míg az előbbiek 1884-ben az összes betétkönyvesek 72,21%-át képviselték, 1887-ben 72,62%-át; az 500 forintot meghaladó betétkönyvesek arányszáma 27,79%-ról 27,38%-ra szállt alá.

Előfizetési felhívás

„ZOMBOR ÉS VIDÉKE”

1890. évi

KILENCZEDIK ÉVFOLYAMÁRA

Előfizetési árak:

Egész évre	8 frt.
Félévre	4 frt.
Negyedévre	2 frt.

Neptanítók számára:

Egész évre	6 frt.
Félévre	3 frt.
Negyedévre	1 frt 50 kr.

Megyei s helyi hírek.

* **Kinevezések.** A pénzügyminiszter Komjáthy Tihámer apatini kincstári ispánt II. o. pénzügyi fogalmazóvá és kat. nyilv. biztossá, Szabó László miskolci kincstári ispánt a zombori pénzügyigazgatósághoz iradavezetővé nevezte ki.

* **Újvíz tisztelgések.** Újváros Karácsony főjegyző vezette az újonnan megválasztott tisztikart Schmausz E. alispánhoz, honnan más — állami tisztviselőkkel — felszaporodva, a főispánhoz vonultak tisztelgés végett. Tisztelgett továbbá a főispánnal a városi hatóság Vukicsévités Péter, a pénzügyigazgatóság tisztikara Danczer Kornél, és a főgimnázium tanári kara Margalits Ede dr. vezetése alatt.

* **A cservenkai új jegyzőt.** Szauer Ferencz urat. ki decz. 30-án vonult be új székhelyére, nagy óváczókkal fogadták.

* **Elveszett.** A helybeli postacépületben egy 25 frt értékű csomag elveszett. Felkéréik a becsületese megtalálói, a csomagot e lapok kiadóhivatalában átadni, hol illő jutalmat is átvehetik.

* **Ajándékozások.** Gferrer Miklós a bácsodrogalmegyei h. e. vasutak építője, 300 forint ajándékozott Zenta város szegényeinek.

* **Meghívó.** Az 1889-ik évben Zomborban tartott általános ipar- és kereskedelmi kiállítás kitüntető érmei és oklevelei 1890-ik évi január hó 5-én (vasárnap) délelőtt fél 10 órakor, a városi háza nagy termében fognak kiosztatni. Fél órányelre az iparosok tisztelettel meghívának. Zombor, 1889-ik évi december hó 30-án. A kiállítás igazgatósága.

* **A helybeli középkereskedelmi iskolában** közel egy szünet után, január 2-án kezdődtek meg az előadások.

* **Újvíz első napján** tűz tört ki délben egy óraker, a szeder-utazni Adler-tele házban. Az istálló gyulladt ki, de az idősekorán megjelent tűzoltóknak sikerült a tüzet elfojtani. A tűzkezelésének oka ismeretlen.

* **Megjelent** a Bács-Bodrog vármegyei gazdasági Ertesítő 1889. évi december havi 12. száma a következő tartalommal: A gyümölcsfák ültetéséről. — A meddőség néhány okáról. — A tyúktojóképességének előmozdítása. — A gipsz a mezőgazdaságban. — Apró közlemények: A gyümölcsfák védelme a fagy és nyárlágás ellen. A trágya értéke. A tehének városi vizelésének megszüntetése. Mire ügyeljünk a lovak vásárlásánál. — Vegyes. — Irodalom. — Hirdetések. Tagdíjak nyugtatása. Olvasásra ajánlható könyvek.

* **Meghívó.** A zombori „Polgári Kaszinó-Egylet”-nek folyó 1890. évi január hó 19-én, vasárnap délelőtt fél 10 óraker az egytel helyiségében tartandó rendez. közgyűlésről. Targysorozat: 1. Előnk jelentés az egytel előző évi állapotáról. 2. A számvizsgálóbizottság jelentése, az előző évi számadatok felülvizsgálásának eredményéről. 3. Az évi költségvetés megállapítása. 4. Az előző évi vasútügyi, tisztviselői és számvizsgálóbizottság lemondása és felmentése. 5. Új tisztviselői választmányi tagok és a folyó évi számadatoknak az év végén levő felülvizsgálására számvizsgálóbizottság választása. Popovits Sebő jegyző, Schmausz Ede dr. előnk. — Tisztelettel figyelemre méltandó tag urak, kik a közgyűlésben jognak gyakorolni eljárást, hogy az alkalmazások 36. §-ából kifolyólag, kötelezettségeiknek eleget tenni sziveskedjenek.

* **Közösnyilvánítás.** A zombori felsővárosi övögyvesület javára december 28-án tartott mulatság, rendezőbizottsága ezennel közölni fejezi ki azon nemeselek adakozóinak, a kik a jótékonykodás iránti tekintetből, közreműködés, pártolás, jegyvel-

dás, tárgyak kölcsönadása és föllízetés által az ügyet támogaták. A föllízetés a következők: Bagyik János 1 frt. Csernus Mihály 50 kr. dr. Thursky Zsigla 1 frt. Goldfán Lipót 1 frt. Szemző Gyula 4 frt. dr. Spitzer Márk 3 frt. Deutsch Adolfné 1 frt. Fernbach Balint 2 frt. Spitzer György 2 frt 50 kr. Freund Leo 2 frt. 1 frt 90 kr. Schindler György 2 frt 50 kr. Freund Leo 2 frt 50 kr. Bruck Jakab 2 frt 50 kr. Schaffner Filap 50 kr. Rony Ede 1 frt. dr. Goldstein Ignác 1 frt. dr. Patay Sándor 4 frt. dr. Schuller Simon 1 frt. dr. Molnar Gyuláné 5 frt. dr. Patay Armin 15 frt. Grosz Samu 1 frt. Liehhardt József 2 frt. Barany Zsigla 1 frt. Oblát Károly 2 frt. Löwy Simon 1 frt. Engel Mor 1 frt. Bruder József 1 frt. Schellöser Sándor 1 frt. Goldstein Izidor 1 frt. összesen 62 frt 40 kr.

* **A helybeli rón.** k. tantestület Fejér Gyula igazgató elnöke alatt f. hó 3-án tartott gyűlésen iskolaszéki tagokk Jauh Ferencz és Berger Antal tanítókat választá meg.

* **Eljegyzés.** Lyubibratics Kelemen, szabadkai árvárszéki helyettes ünlök, volt m. k. honvédszuszartiszt a napokban váltott jegyet a szabadkai polgármester gyámleányával, Malagurszky Bella kiasszonyával.

* **A jószágigazgatóság feloszlása.** A szegedi állami jószágigazgatóság megszűnt. A jószágigazgatási tisztikar egyrésze már meg is kapta az áthelyeztetésre vonatkozó miniszteri rendeletet. A jószágigazgatóság helyett szervezett telepítési igazgatóság székhelye, majusig Szegeden lesz. A szegedi jószágigazgatóság kerületbe tartozott bűnügyei bírók az aradi, a többiek pedig a temesvári jószágigazgatóság kerületébe osztattak be.

* **Eljegyzés.** Filop Odón palánkai kir. járásbírósi teleknyvi íktató eljegyezte Janik Márton szenttamási földbirtokos, kedves leányát, Amáliát.

* **Ügyvédi irodát nyitott** Baján Reiser Antal, a ki 16 évig hivataloskodott Bajka város törvényhatóságánál előbb ügyvédül, azután árvárszéki ünlök műnőségben.

* **Az influenza** már Zomborban is szedi áldozatait; súlyosabb felolvasást eszt azonban meg nem fordult elő.

* **Az ó-kanisai polgári dalkör** 1890. jan. 5-én táncvizsgálommal egybekötött dalostélt rendez. melyre a „Szegedi polgári dalkör” ingyenes közreműködését is kieszközölte. Belepti díj 50 kr.

* **Meghívó.** A Bajai ifjúsági egytel 1890. évi január 11-én betegsegélyző alapa javára a „Nemzeti Szalloda” díszteremben táncfűszerkevel egybekötött felolvasást rendez. Felolvasó: Walder Jakab tanár. Targy: a dráma. A rendezőség. Személyjegy 1 frt, családjegy 2 frt 50 krajczár, kezdete 8 óraker. Felhívások közszónettel fogadtatnak és hírlapilag nyújtatának. — Beleptijegyek kaphatók: Reich Farkas fia, Reich Bernát és Berdorfer Ede uraknál.

* **Népvagyrosítás.** Epstein Márton ó-moroviezi lakos „Erdős”-re magyarosította nevét.

* **A Nádasdy-féle alapprobó egyházmegyei jutalmakat** kaptak: Kusztár Lajos esanádi, Kalmár György kuzurai, Sarffenberger Ádám, bátlimonostori lelkesek fejenként 100 frtot, Lippay Imre, Fancsy Antal, Szabó Pál, Bárány Gyula, Nespolyi János, Jauh Ferencz urak pedig 50—50 frtot.

* **A differitisz** Palánkán már szünőfélben van.

* **Gyilkossági kísérlet** föltűnésnyélből. Brál Bernát alpari lakos decz. 28-án 3 szor lőtt revolverével hűlten nejeére Goldstein Cecliliára s azután maga jelentkezett, a község házában. Nejeének azonban egy kls jedségben kívül semmi baja sem lett, mint hogy, csak egy lövés találta s az is lesiklott.

* **Emberhalál a síneken.** A zentai vasút embervérrel van megterhesítve. December 30-án az esti 5 óra 39 peroker érkező szabadkai vonat egy Kopasz Béla nevű embert elgázolt. A 30 éves nős gazdember ptyákás állapotban figyezték színon hazafelé. Közvetlenül a város alatt levő vasúti kapunál a felső sorompó nem volt leeresztve, de az alsó igen. A szerenéselen ember a sínekhez hajított, azt hívén, hogy a vonat elől kitért. Bérésre figyelmeztette ugyan, hogy vegyék le a sínokról a szánt, mert hajó, de a Kopasz nem hajlott a jó tanácsra. sőt fenyegette eszedjét, azután a lovak közé vágva, a mozdony elől hajtotta. A beres löngrott, és szerenéselen megmenekült, a lokomotív alban a perereben összetört a szánt, egyik lónak a combját leszakasztotta, a gazdáját pedig a hó eke összeroncsolva a pályáhozba hureolta.

* **Telefon Szeged és Budapest közt.** Telefon tervezék Szeged és Budapest közt! Ezt a nagyfontosságú hírt közlik velünk: — mint a „Szegedi Híradó” írja jan. 3. számban: — még ha az nem is alapulna konkrét adatokon, a legközelebbi figyelem érdemi meg közönségünk részéről. — Budapesttel elsősorban Szegeddel kell összeköttetni a távbeszélővel, mely a távirónak is közelebb hozta hozzánk az országnak színt. — Ha a kormány körében — a mit ahig hiszünk — nem foglalkoztat volna még a fontos ügygel, úgy bizonyára megérdemelne, hogy Budapest az ország második városával, Szegeddel, a telefon útján összekötve legyen. Nagyszámú közintézetek, a város fejlődése, annak mindinkább felénkő szellemi-lelete mind magunkban vége elég fontos tényező, arra, hogy a távbeszélőli intézmény várakunkban nielőbb megköszönül.

* **Az új magyar enkor.** A napokban érkezett Budapestre az új magyar enkor, az első gyártmányának első szállítmánya, a melyet az érdekel körökben valóságos lelkesedéssel fogadtak. Az új gyártmány föllélt mind a várokozást és azt mondják, hogy a Steffen-féle módszer, mely most állotta ki a tűzpróbát, valóságos forradalmat fog előidézni az európai enkoriparban. E kötelező eredmény következtében „Magyarországon még több enkorgyártást szándékoznak állítani.

* **Tarifa-reform az osztrák-magyar államvasútnál.** Az osztrák-magyar államvasúttársaság igazgatósága 1890. január 13-ával igen fontos tarifa-reformot hozt be az összes nyertermékekre, vonatkozolag. Nevezetesen a fára, fanemékre, cement, kő, kavics, homok, agyag, szén, szalma, ripa s szörpe vonatkozolag összehozta az árvenyben levő refakelát, a melyeknek kezelése és nyilvántartása sok nehézséggel és kellemetlenséggel járt és a fedélre nézve is terhes volt, a mennyiben ezeknek az egész díjtételeket kellett fizetniük s csak később fizetnek vissza a refakelátok általa alapján rendezés s egyleges díjtételek állapított meg s ezeket állítóval, a mi a szállítókra nézve is előnyösebb lesz s a társaságok sok kezelti munkát és költséget takarít meg.

* **A pénzügyi közigazgatási bíróság** legközelebb a következő elvi jelentőségi határozatokat hozta: I. Állami adósági kötvények és egyéb a budapesti, esetleg bécsi tőzsdén jegyzeteni

szokott értékpapírok az ill. egy. megszabásánál nem névértékben, hanem az emlíett tőzsdéken az ill. szabályok 71. §-ában meghatározott időpontban jegyzett árfolyam pénzrovata szerinti értékben vendők f. l. 2. Az illeték megszabásához szükségelt adóbizonylatnak a fölhívás ellenére elmarasztalt beuteresése miatt juro bírásig a jogszigetlet illetékén magasab nem lehet. 3. Társladának teleknyvi bejegyzés iránti kérvényei helybenfennsagokban nem részesülnek. Társladák javára eszközölt teleknyvi bejegyzések illetékmentesek. 4. Ha közjegyzői helyre helyezett takarékpénztári könyvszeke fizetésekképen egy harmadik személynk adatik ki, az erről fölvejt jegyzőkönyv a II. fokozat szerinti illeték alá esik.

Ball-Feidenstoffe von 60 hr. bis fl. 6.35 v. Meter — (ca. 650 verth, Feinweb, rein, reben und hüde-mel portos und jellreit bas Fabrik Depot G. Henneberg (R. u. S. Köfl.) Zürich. Näher umgehend. Preise folgen 10 fr. Porto.

Irodalom.

— A „Képes Csafádi Lapok” szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap mar tizenegy év óta küzd hazafias lelkesedéssel és kitartással nemzeti irodalmunk bástyáján; már tizenegy év óta lobogtatja a nemzeti művelődésnek s izlésmesítésnek a zászlaját, s most is, a midőn Brankovics György jeles szerkesztése mellett már tizenkettedik évfolyamába lép, és a legelőkelőbb, a legkitünőbb írók és íróknk műveivel indul a nemzetiségünk még mindig fenyegető, s hazánkát saskarajk-ent előzőlök német szépirodalmi lapok ellen hadjárta. — A „Képes Csafádi Lapok” munkatársai: Jókai Mór, Tolnai Lajos, Mikszáth Kálmán, Dalmady Győző, Temérdek (Jeszzenszky Daniel), Lauka Gusztáv, Brankovics György, Rudnyánszky Gyula, Pósa Lajos, Prém József, Dr. Széklay Janos, Palagyi Lajos, Incedy László Muray Károly, Mery Károly, Petri Mór, Dr. Kodiczky Jenő, Benitzky Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyváradai Mra Kulifaj Beniczky Irma, Hevesiné Sikor Margit, Tanginé Gyujtó Izabella, Gaál Karolin, Karlovszky Ida, Harmath Lujza, stb. s. b. — Vajjon ki cserélne fel az előkelő szellemű kamatok termékeit a külföld műveivel? Magyar ember bizonyára nem! S a magyar nő még kevésbé. — A „Képes Csafádi Lapok” az összes szépirodalmi lapok között a legelőkelőbb s legvalatosabb, Tartalma az irodalom minden válfaját föleleli; s képei a leghíresebb festők műveit mutatják be. »Hölgyek Lapja» című dívat-mellettele a legújabb dívatképeket hozza, s a nevelés, az egészség, a gazdaság, a kertészet s a konyha terén nines oly kérdés, a melyet ne tárgyalna. »Regény-mellettek» három-négy eredeti regénnyel ajándékozza meg évenként előfizetőit. — »Zöld borítéka» telve van mulatató apróságokkal s talányokkal, melyeknek megfejtői értékes jutalmakat kapnak. — S a »Képes Csafádi Lapok», daczára sokoldalúságának, mégis bátran kezdébe adható a család minden reuő és korú tagjának; daczára gazdag tartalmának, mégis a legelőkelőbb szépirodalmi képes hetilap. — Előfizetés ára a »Hölgyek Lapja»-s a »Regény-mellettek»-tel együtt egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr., s a kiadóhivatal (Budapest, Negykoron-utca 20. sz.), melyhez az előfizetések legelőkelőbbre postátalványon intézendők, kívántra ingyen és bérmentve szolgál mutaványszámokkal. — 4—

— **A legnagyobb magyar lap.** A magyar hírlapirodalom az utóbbi tíz esztendő alatt oly óriási haladást tett, a minőt Európa egyetlen országában sem tapasztalhatunk. A művelt nyugati országokban tíz esztendővel előzött már meg volt a kifejtelt, megismosodott sajtó, mely a nemzet életében egyik leghatalmasabb kulturális tényező, de a magyar sajtó csak fiatal korát élte. Azóta a magyar zurnalisztika fölemelkedett arra a magaslatra, a melyen bátran fölveheti a versenyt a legkifejtettebb angol, német és francia hírlapirodalommal. A magyar nemzeti közélet terén mindennnt érezhető ennek a hatása és s legnagyobb szükkeblőség kellene ahhoz, hogy ezt valaki megtagadja.

Es ennek a csodálatos haladásnak az uttőróje a legnagyobb magyar lap, az Egyetértés volt.

A magyar hírlapirodalom mai kifejlettségét kétségtelenül annak köszönheti, hogy az Egyetértés már kezdetől fogva, csaknem két évtized óta, szakítva a régi magyar zurnalisztikai chablonnal, egy új irányt kezdett, s megteremtette Magyarországon az úgynevezett informatív rendszert, a mely az egész európai sajtónak alaprendszerét alkotja. E lapnak csodálatos sikerei utánazára bírtak a többi magyar lapokat, a mely a magyar sajtó ráterét arra az irányra, a mely a leghelyesebb, a leggyakorlatibb, a leghasznosabb. A magyar zurnalisztikának kifejletésben, megismosodásában az Egyetértésnek oly rendkívüli érdeme van, a melyet eléggé méltányolni alig lehet. A laikus ember alig képzelheti el, hogy minő óriási áldozatokba kerülhetett a legnagyobb magyar lapnak az, hogy elvezesse az uttőrókének, a magyar hírlapirodalom megreformálásának ezt a nagy munkáját. Az áldozatok nagyok voltak, de a kitűzött cél sikerült, s az Egyetértés nem csak, hogy megreformálta a magyar sajtót, de egyuttal továbbra is vezetője maradt a magyar zurnalisztikának, s a közönség nagymérvű partfogása a későbbi években megkönytyített feladatot s lehetővé tette, hogy a legnagyobb magyar lap nemcsak az országban, hanem a külföld előtt is imponáljon.

A ki figyelemmel kíséri a külföldi lapokat, láthatja, hogy azok a magyarországi viszonyok egyik kiváló kuforrasaképen az Egyetértést használják; mert ez a kitűnően szerkesztett óriási lap a szó teljes értelmében imponál a külföldnek.

Mikor néhány évvel ezelőt Floquet, a híres francia államférfi Budapesten járt, s megtekintette a főváros nevezeteseit, meglátogatta az Egyetértés szerkesztőségét is. Végigjárta a szerkesztőség összes helyiségeit, megnézte a nyomdát, megnézte azt a roppant rotációs gépet, a melynek egész Ausztria-Magyarországban nines párja, beszédebe csereszde a szerkesztőség tagjaival s mind a huszonnégy belső munkatárstól tudakozódott a viszonyok fölöl, s azután kezébe vette az Egyetértés-t, megszöhetta az óriási lapot, s azt mondta: »Erre a lapra búske lehet Magyarországon; ilyen lapunk nekünk francziáknak ninesen.» És tényleg nines valaminthogy az angol »Times» kivéve ninesen a világon újság, a mely nagyszágra, zurnalisztikail beosztásra, a közlemények terjedelmére, tipografiai szépségére, s különösen az informatív rendszer gondos és célszerű megvalósítására nézve olyan lenne, mint az Egyetértés.

Kétségtelen tény az, hogy a magyar zurnalisztika az utóbb tíz év alatt megszerzte azt a hatalmat, a mely egy művelt országban asajót, mint a közvéleménynek hivatott organumát joggal megilleti, és kétségtelen az, hogy a magyar sajtónak e kifejlett, kitagult megérdemelt hatalmi jogkörében az Egyetértés maga egy külön nagy hatalmasságot képvisel. Független politikai iránymánál, az idők és körülmények minden változásában megőrzött higgadtágánál, tapintatánál és tisztességénél, körülálló figyeleménél, s a közönséggel szemben való csaknem csodálatos

áldozatkészégénél fogva olyan magaslatra emelkedett ez az újság, hogy az ország politikai és társadalmi mozgalmában hangadó, irányadó és a legtöbb esetben döntő szerepe van.

A magyar zsmnalistikai körökben valóságos legendákat beszélnek azokról a dolgokról, a miket ez az újság csinált; első dolgozóitársai, belföldi és külföldi tudósítói annyira azonosították magukat a lappal, hogy az Egyetértés e tekintetben egyedül áll az egész magyar zsmnalistikai világban s nincsen az országban újságíró, a ki el nem ismerné, hogy az Egyetértés jóléte, megbízottság, komolyság és jó ízlés dolgában az első lap Magyarországon. Ennek az óriási lapnak kultur-missziója volt, a melyet betöltött, s megmaradt a vezérszerepe, a melyet föntart és ugyiszlóval nem is igényel tőle más lap.

Teljes függetlenségét, a mely erkölcsi erejének egyik alapját alkotja megőrizte mindig; megőrizte annyira, hogy bár az ország egyik nagy pártjának, a függetlenségi és 48-as pártjának mindig a leghathatósabb és leghevesebb támogatója volt és maradt; megőrizte függetlenségét még e párttal szemben is, csak-hogy az egészséges, önálló, józan kritika befolyásolásától megóvja teljes cselekvési szabadságát.

Az Egyetértés olyan lap, a mely a szó teljes értelmében felelőssé tesz minden más napi lapot, mert az olvasó megtalál benne mindent, a mi egy újságot csak érdekelhet.

Nincsen Magyarországon újság, a melynek annyi belföldi és külföldi levelezője lenne; nincsen magyar lap, a melynek annyi távirata lenne, nincsen magyar lap, mely az eseményeket olyan részletesen, olyan gondosan, olyan körülítő gondossággal közli, mint az Egyetértés. Hetenként megjelenő irodalmi, tanügyi és mezőgazdasági rovatát oly szakértelemmel szerkesztik, hogy e rovatok minden szakértő embernek imponálnak. Állandóan két regényt közöl, s ezeknek megvitatásában oly adozatokkal bír, a minők alig méltányolhatók eléggé. Alig jelenik meg a külföldön valamely híres író regénye, az Egyetértés megbizottja, mar ott van, hogy megszeresse a fordítás jogát. Tárca rovatában kiválókép ismeretterjesztő dolgokat közöl, s ebben mellette van az egész hazai tudományos világ. Hírvorúta a leggondosabb és leglelkibb szeretettel szerkesztésű, a mi nem csoda, hiszen az Egyetértés-nek nem kevesebb mint huszonegy belföldi dolgozó társa van, akik valamennyien tudják azt, hogy mit kíván az oly olvasó közönség, mint a mi az Egyetértés köré csoportosul.

Es van mindezekben kívül az Egyetértés-nek egy óriási érdeme s ez az, hogy az összes magyar lapok közt egyetlen, a mely az ország közgazdasági életét éber figyelemmel kíséri, s közgazdasági rovatában a magyar iparnak, kereskedelmének és mezőgazdaságnak legesekélyebb mozanatát is kiterjeszté gondosságát. A kereskedelmi világ ezen kívül nagy méltánylással látja, hogy az Egyetértésben, a külföldi közgazdasági életnek is kiváló, gondos, részletes, pontos és gyors értesítőjére talál.

Mindezek a dolgok és sok más jelenség odahat, hogy a legnagyobb magyar lap az Egyetértés, a mely mindenek föltött első sorban magyar, egyuttal a legjobb magyar lap is legyen. Figyelemzetjük olvasóinkat az Egyetértés-nek lapunk hírdetési rovatában közölt előfizetési felhívására.

— Az „Egyetemes Regénytáról” — A Singer és Wolfner budapesti kiadóveznek e közkeletű vállalatból ismét egy kötetet vetünk, a mely úgy tartalma, mint esimes és tartos kiállítását által, méltán sorakozhatik az eddig már megjelentekhez. Tartalma: Terehetti Hugó „A szív küzdelme” című regényének Gauss Viktor által eszközölt gondos fordítása. E mű kiadásával is hűen megőrizte a kiadóváltat elvét; hogy t. i. a legkiválóbb irodalmi termékekét nyújtsa olvasóinak. A fiatalon elhunyt olasz költő egyik legszebb műve jelenik meg eddigi kiadásukban, mely Olaszországban a legkeresettebb olvasmányok egyikét képezi s hol eredetije számos kiadást ért. A esimes vászonkötésű kötet ára 50 kr. és kapható minden könyveskereskedésben, ugyiszint az „Egyetemes Regénytár” kiadóváltatában is (Andrássy-ut 10). alól előfizetéseik is előfizetnek 20 kötetre 10 frt. 10 kötetre 5 frt vagy 6 kötetre 3 forintjával bérmentes megküldés mellett.

— A „Technológiai Lapok” műszaki és ipari szakfolyóirat (szerkesztő és kiadó Táborosky Otto a m. kir. technológiai iparüzem igazgatója a folyó ér végével első évfolyamát fejezte be. — E folyóirat megjelenésével szakirodalmunkban eddig csakugyan érzett hiány pótolni volt hivatva, fenállásának rövid ideje alatt úgy a szakértők, mint a műszaki ügyek fejlődése iránt érdeklő művelt közönségetteljes elismeréssel vitta ki magának. — Tartalmánál és ezikeinek valódi és állandó becsénél fogva a szakirodalom büszkeségére válik, különös figyelemmel van a teleor technika legújabb vívmányaira, műszaki és iparos körökben azon elterjedésre tenne szert, a melyet e lap méltán megérdemel, még a borítéka is oly kiváló buzgalommal van szerkesztve, hogy az kiállítások pályázatok és ajánlati árjegyzékéről a legmegbízhatóbb felvilágosítást nyújtja. — Mindezek mellett a technológiai lapok előfizetése ára rendkívül olcsó, egész évre 5 frt. (Budapest VII. Rottenbiller-utca 12.) megjelenik havonként kétszer sok fiametszettel és külön legszebb photolitográfiai mellékletekkel.

Színház.

Újév napján „Az ingyenlők,” a legújabb népszínművek egyiké adatot, egészen modern terméke mai drámai irodalmunknak, érdekes alakokkal és változatos jelenetekkel, de érdektelen eseményekkel és fogyatékos mesével. Ebben a népszínműben történi jóformán semmi sem történik, csak az egyes szerelmes individuukok érzelmei változnak egymás iránt jelenetekenkt, míg végre egymáséi lesznek, — hanem a mesésözvés nagy léhazái föl sem tűnnek a műélvező publikum előtt, mert bőven kitölti azokat az a sok mulatságos mellékalk és mellekséna, ami a cselekmény iránti érdeklődést is ügyiszlóval felerősíti. A siker mégis a szerző mellett szól, s talán nem egészen méltatlanul, mert elvégre is talán jogosultabb az a föfőfogás, mely a köztetésből következtetett a darab jószágára, mint az a másik, nagyképi álláspont, mely minden „vorschritswidrig” műnek sikerén a közönség alpiri gusztsúsát hibáztatja.

Az előadásról ismét csak a teljes megelégedés hangján szólhatunk. Halmainé (Kiss Lári) úgy játszott, mint mindig, elevenen, kecses és kacskásan, énekelve pedig, Kiss Pistával együtt, gyűjtött az egész vonalon. Deák Péter (Boross) már jól ismerjük, ma is kitett magáért. Bodrogi Lina érdemel még érzelmes játékáért elismerést. A többiek szokásuk szerint helyt állottak. Nagy hatást ért el a 4 fővárosi gizerli dalos társasága; bár kölszejük inkább egy-egy falusi borbélyegény vasárnapi toltettejének felett meg, bolondos énekeik nagyon mulattatták a közönséget, s oly frenetikus taps-

viharra a közelmúltból nem emlékszünk, mint mikor a jeles quartettet az étlap-nóta ismétlőre a lámpák elé zítáltak.

Csütörtökön „Királyfogás”. Csiky és Kóti ismeretes műve került szíre. Ma ismét csaknem a zsufozásig megtelt a nézőtér, de bátran mondhatjuk, hogy a „Suhanez” előadása sokkal jobban sikerült, mint a mai. A „Királyfogás” még kissé kultiváltalan műfaj; valóságos történelmi operette, hol nem mesebeli királyok, hanem historiai alakok szerepelnek, s a cselekvény, ha tarkán és bolondosan is, de mégis történelmi tények körül forog.

Az előadás a rendezés valamely gyöngyéből volt, a rendezés hiányossága pedig az illusio legnagyobb részét tönkre tette. A megválasztott ősz lengyel király tiszteletreméltó auktoritását tönkre silányította az a pár tarka sáros zsák, a mi a jeles fejedelemnek ez ünnepléses alkalommal nadragját lett volna hivatva képezni. Flora pedig, mikor az ősz király maszkját akarta fölvenni, e czélból egy hóhéder német hőlőspákhöz és egy kísérteties fehér lepedőhöz kénytelen folyamodni.

A szereplők közül csak Kiss Pistát dicsérhetjük, kinek esengő éneke általában tetszett. Halmainé kevésbé volt elemében, Barna Gizella tehetsége pedig csak kis mértékű játékában semmi élelenség, csak mosolygós tud. Deák is, deazára kolosszális ugrásainak és kevésbé kolosszális rigtónzósáinak, eddigi föllépéinek mögötte maradt; Halmait, úgy látszik, inkább a kedélyes, mint a buffo szerepekre utalták.

Felnyíre leszállított helytárrakkal, átödre leszállított publikum előtt, népeelőadásban jelent meg pénteken a színpadon a „Cszmadia” mint kísértet. Nagyon érzelmes, meglátható és szellemes szöveggé szűmü, de mindenek deazára ez az előadás kritikán kívül maradt, a publikuma pedig, legnagyobb részét, azon alul állt. Különbben minden rendben ment s az igazság fényes diáda, melyet az álmoszívű molnármester lóbanú megterése tevezett, szemmieltálatól megnyugtató hatást tett az oszladozó publikumra.

OSZÁRNOK.

Fogadott prókator.

— Humorosok.
Írta: Krausz Bernát.
(Folytatás.)

Ezalatt ő is helyet foglalt a Palinak, ki azonnal lábailhoz térdelt, lábait átadva, magát a végso ítéletnek is alávetette.

Es ime Pali már egy negyed órája vesződik a koresolyák felkötésével, és még mindig nem kész. Emmaéska és a többiek már néhányszor körülbegették a jégpályát. Ali bácsi még mindig a tortura alatt ül és homloka erősen gyöngyözik az izadságtól.

Egyszer Emmaéskát látja maga fele repülni.

Oh, a jégem kedves kópink leginkább megközelíti az angyalt, persze, ha jól tud koresolyáni; de még ilyenkor is vigyázz, fiatal barátom, hogy angyalod jégre ne vigyen!

— Nos, készen lesz-e már? — türelmetlenkedik Ali, mikor már Emmaéska közvetlen közelébe ért.

— Azt hiszem — mormogja a dicső helyettes — megfordítva kötétyűt fel a koresolyákat.

Es tényleg úgy is volt. Pali annyit értett a koresolyákhoz, mint a harangozó az órasínáláshoz, vagy akár a cservenkai nyomdász a lapszerkesztéshez.

Végre is egy mértékű segédkezet kellett igénybe venni, aki aztán a koresolyákat Ali bácsi talpára szerencsésen föl is erősítette.

— Készen van, Uram, — mondá az idegen — most már mehet.

Mehet!? — mormogá fogai között Ali — könnyű azt mondani: de megtenni?! — Most már nem isszadott többé; hideg verítékek voltak azok, melyek homlokáról legyöngyöztek.

Az a „mehet” ott esengett a füleiben, mintha csak azt mondták volna neki, hogy most már leránthatja egy kézzel a templom tornyát.

— Igazán nagyon sikos ez az út — jegyzé meg Ali mielőtt magát élet-halálra elszánta volna.

— Ja, az a jégem nincs is másékt — felelé az idegen.

Nem gondolja, hogy ezek a koresolyák nagyon ügyetlenek? — kérdé aztán az idegent, minden izmában remegve.

— Nem hiszem — felelé az egészen nyugodtan . . .

— Emma kisasszony, Emma nagysám — kiabálá Pali, amint Emmaéskát feléjük közeledni észre vevé — jöjjen csak, Kinos úr rögtön indulni fog, bámulja meg kiváló ügyességét!

— Befogja mindjárt a száját, maga szájhós — mordul a kiabálóra Ali fogesikorgatva.

De már késő volt, Emma abban a pillanatban melléjük teregett.

Ali bácsi persze rögtön talpon teregett, amint Emmaéskát közeledni látá. —

— De az istenért vigyázzon! — kiáltott föl az idegen abban a pillanatban, ami éppen nem volt felesleges figyelmeztetése mert amint Ali föl akart állani a sima jégen a mielőly olyan forma mozdulat következett, mint mikor valaki a kötéltánczot akarja tanulni és először lép életében a kifeszített kótéle.

— Bravó! Nagyszerű! — Kiabálá Pali, aki bizonyára azon véleményben volt, hogy pártfogolja valami művészi mozdulatot akart a koresolyákon bemutatni, amit a világon egy koresolyós sem képes utánozni.

— Barátom, hallja édes barátom? — sugá Ali az idegen fülebe — egy forintot kap tőlem.

— Igen szépen köszönöm!

— Legyen olyan jó tartson engem itt hátul jó erősen; de úgy, hogy az a nő ott észre ne vegye!

Ali az ezen idő alatt ott körülötököz cikrkáló Emmára mutatott.

— Jól van — felelé az idegen — csak előbb a pipámra gyújtok.

E pillanatban azonban Kinos úr megint egy olyan salto-mortale-féle mozdulatot tett, amely bizonyára érintkezésbe hozta volna

a jég felületét az ő koponyájával, ha a segítő kéz hirtelen nyakon nem ragadta volna.

Pali Emmahoz futott.

— Vigyázzon csak Emma kisasszony, mindjárt neki indul. Azt mondom, hogy valóságos művész a koresolyákon!

A következő pillanatban Alihoz rohant.

— Látja ott azt a magas embert a jégbező jónni?

— Azt az irtozatos nagybajuszos férfit gondolja ön? — kérdé Ali.

— Azt, azt! Ez az a Nyers, a kiről szóltam, hogy az ön vetélytárs.

— Szent Isten! — kiáltott föl Ali — ez a borzaszto ember! Nézze csak, hogy forognak a szemei!

— Oh, az még semmi! — vigasztalta a remegőt Pali — látná ön csak mikor kapargya lobbant! Mondom önnek, ez egy rettenetes ember! Ha megharagszik, három embert képes egy útésre agyon vágni! Látja, most Emma kisasszonnyal beszél?

Emma kisasszony eközben Nyers ur kíséretében Alihoz közeledett. Emma bemutatta egymásnak a vetélytársakat:

— Kinos Aládr ur, legközelebbi szomszédunk. — Nyers Vidor ur, földbírtokos.

Az ellenfelek egymást megrégették tekintetükkel, mire Nyers ur rófos bajusz megdörintve, orrhangoz mondá:

— Szüntén a jég sport nagy kedvelője?

— Igen, — felelte alázatos hangon — meggyek már.

Azután a háta mögött álló idegennek fülebe szegte, hogy ha int neki, hát lökje el, hogy lendületet kapjon, mire elkelt Istennek ajánlja, a jelt megadta és a háta mögött álló segéd egy hatalmas lökésseel oly iramodásba hozta, hogy egyik lábával előre a másikkal hátra, fölsőtestével hol előre, hol hátrafelé, hol jobbra hol meg balra hajlongva egy gyorsasággal rohant körbe, hogy mire Nyers ur koresolyáinak felkötésével elkészült és éppen indulóban volt, Ali is épen és szerencsésen visszatért arra a helyre, a honnan kiindult és oly erővel rohant a vetélytársának, hogy a következő pillanatban mindketten hátaikkal nem épen a leggyöngyödebb módon jöttek érintkezésbe a jég hátával, lábaikkal pedig az ég felé kapálóztak.

Eközben igyekezett mindegyik kibontakozni és talpra állni, miáltal a baj még csak növekedett, mert koresolyák egymásba fűződtek, mindegyik újra meg újra bukott hasra.

Végre az idegen segítségével valami keservesen kibontakoztak egymásból, Nyers ur rögtön talpon teregett, de Kinos urat úgy kellett talpraállítani, a ki keserű nevetés közben tápaszkodott föl segéde vállára.

Nyers ur egy átható pillantást vetett Kinosra és dühösen ordította:

— Uram, tudja meg, hogy utolsó órája ütött, még ma elégtétet fogok magának venni;

Ali bácsi elsápadt és minden izmában remegett.

— De az Isten szerelmére! Mi történt? — sikoltá Emma ki csak most tért vissza a hősököz és Alit a parton összegörnyedve tetéttelenül álve találta — és rögtön elébe térdelt:

„Mi történt? Beszéljen! megsértette magát?”

— Ah, ah, — sobhajta Ali — azt hiszem — végem van! Nem lehet! Neked nem szabad meghalnod! — — —

(Vége köv.)

Szegény Bandi.

(Népies ballada.)

Bíró Piros legszebb lány a faluban,
Szép hullámzó aranyzóke haja van;
Két szép szem a csillagnál ragyogóbb,
Pici ajka, piros ajka, mosolygónál mosolygóbb. —

Kertek alatt elandalog a leány,
Deli karsú ligegy halad oldalán.
Bokrok között sítteg suttog a szellő,
Alkonytákor biborvörös az ég alján a felhő.

Szegény Bandi Bíró Pirost szereti,
Szerelmét a hamis lány is hiteli;
„Szegény Bandi, csak tégedet szeretek,
A menyeyi mindenhátó úgy segélyjen engemet.”

Kápráznak a legénynek szemei,
Hiszen ezt az angyalt ő úgy szereti;
„Adj egy csókot aranyos szép kedvesem,
Csak téged, csak utánad eped az én szerelmem!”

Lenge szellő sítteg suttog bokorban,
Csókot hullat falevére titokban;
Hiszékeny fá! megesalt téged a szellő,
Szegény Bandi, soha téged, soha nem szeretett ő!

„Légy az enyém, kedves rózsám, légy enyém,
Kedves lakot, hű szerelmet adok én;
Rózsa nyílik boldogságunk kertjében,
Adjad álljék hű szívemért keszenkedéséremben.”

Bandi szíve hazamenet úgy dagad,
Boldogságtól, gyönyörtől majd meg szakad,
A kezénél! . . . Nem silhatki miatta,
Az a leány, az a hamis, nyugalmát elrabolta.

II. rész.

Bíró Piros öltözik ünneplőbe,
Gazdag legény jött el érte kerébe.
Nem sokára megleszen az esküvő,
„Csalfa leány”, kesereg Bandi, „verjen meg a teremő!”

„Te fogadtál nekem örök hűséget,
Nyugalmatam a szívből kitépted;
Kezkenődet nekem adad zálogba,
A szerelmi váltomáson váljon most már átokra!”

Lakodálon menet indul templomba,
A menyasszony patyolatba takarva;

